

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Storbritannien börjar ångra sig

Rapeli, Lauri

Published in:
Västra Nyland

Published: 15/07/2022

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Rapeli, L. (2022). Storbritannien börjar ångra sig. *Västra Nyland*, 18. <https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2022091258294>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Storbritannien börjar ångra sig

Det hörs konstiga nyheter från Storbritannien. En majoritet anser nu att landets utträde ur EU, även kallad Brexit, var ett misstag. Till och med en majoritet bland tidigare Brexit-anhängare medger nu, att Brexit har förorsakat ekonomiska problem för landet.

Dessa färskva resultat från opinionsundersökningar reflekterar den verklighet, som briter inte längre lyckas ignorera. De negativa ekonomiska konsekvenserna av Brexit har blivit så uppenbara, att de inte går att bortförklara endast med hjälp av pandemin eller kriget i Ukraina. Inflationen är mycket högre än inom EU-området. Speciellt mindre företag har svårt eller omöjligt att sälja sina produkter på EU-marknaden och den billiga arbetskraften från de östliga delarna av EU har försvunnit. Inga av de positiva följderna av Brexit som lovades har förverkligats. Så otroligt som det låter, verkar det som att det kanske ändå inte kördes brittiska pengar till Bryssel med lastbilar varje vecka. Kanske skulle det ändå ha varit helt okej att stanna i EU?

Också en del politiker har börjat uttrycka tvivel om Brexit. I synnerhet det tredje största partiet, Liberaldemokraterna, har öppet talat för ett återinträde i EU. Det hörs till och med sådana röster från de konservativa, som tvingade igenom hela Brexit. Rösterna är i marginalen, men de finns.

Inspirerad av den här utvecklingen, ställde jag nyfiket frågan till en brittisk kollega: är Storbritannien på väg tillbaka till EU? Nej, löd svaret. Inte förrän en yngre generation har tagit över makten – den nuvarande har alldeles för svårt att ta ansvar för sitt misstag. Som för att bekräfta att kollegan hade rätt, förkunnade Labor-partiets ledare Keir Starmer följande dag efter vår diskussion att han inte stöder tanken att på nytt ansöka om EU-medlemskap.

Men: allt tyder på att Storbritannien efter Brexit är en så pass massiv besvikelse för vanliga briter, att Starmer kan vara den följande politiska ledaren i landet som har gjort en grundlig missbedömning angående EU-medlemskapet. Den allmänna opinionen, som aldrig har varit starkt för Brexit, har sedan några månader tillbaka vänt sig tydligt emot det. Trenden är kraftig och den ekonomiska nedgången har kanske bara börjat.

Sannolikt hålls det följande parlamentsvalet i Storbritannien i januari. Ju närmare valdagen kommer, desto svårare blir det för politiker att helhjärtat försvara Brexit om (och när) dess negativa effekter fortsätter att plåga folket. Då kommer det att dyka upp högljudda kandidater, som påstår sig lyssna på vanliga människor, trots den (korrupta) makteliten som inte förstår sig på folkets lidanden – och som lovar att sätta stopp på eländet genom att göra en Brexit U-sväng.

Den samma populismen, som ledde till Brexit, kan komma också att leda Storbritannien bort från det. Varje revolution äter upp sina barn och matklockan ringer redan i Storbritannien. Svagt, men precis så börjar ju de största (mot)revolutionerna.

Lauri Rapeli

Forskningschef vid Åbo Akademi